உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

தொகுதி ௭.] 1918௵ செப்டம்பர்௴ [பகுதி ௯.

சாந்தோக்யோபநிஷத்து.

எட்டாம் பிரபாடகம்.

கண்டம் ௪.

அத்தகைய ஆத்துமா யாவற்றிற்குமணை. எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாயிருக்கிறது, யாவற்றையும் வியபிரிடைத்துகிறது, காலத்தால் கட்டுப்படுவதில்லை, ஜரை, மிருத்யு, சோகம், சுகிருதம், துஷ்கிருதமடைகிறதில்லை. பாபமற்றது, இவ்வுண்மை யறிந்த அந்தன் அநந்தனாய் விடுகிறான். தேகமுண்டானபோது அதன் காரியத்தால் மொத்துண்டவன் தேகநீங்கியபின் மொத்துண்ணான், சங்கடத்திலுள்ளாகான், இவனுக்கு இரவு பகலாகி விடும்.

௨. இவர்கள் பிரமசரியத்தினால் பிரமலோகத்தை யடைகிறார்கள். எல்லா லோகங்களிலும் காமசரனாயிருப்பர்.

கண்டம் ௫.

யஞ்ஞமென்பது பிரமசரியமே. ஞானி அந்தப் பிரமசரியத்தால் யஞ்ஞபலத்தையடைகிறான். தேவபூஜை முதலிய பிரமசரியமே. இப்பிரமசரியத்தால் ஆத்மாவை யடைகிறான்.

உ. சத்ராயணம் பிரமசரியமே இப்பிரமச்சரியத்தால் ஆத்மாவை சத்ராகவிருக்கிற ஆத்துமாவிற்கு இரட்சணத்தையடைகிறான் மவுனமென்பது பிரமச்சரியமே இதனால் பிரமத்தை யடைகிறான்.

௩. அநாசகாயநம் பிரமசரியமே, இதனால் எந்த ஆத்மாவை யடையப்படுகிறதோ அந்த ஆத்மாவிற்கு நாசமில்லை. அரண்ணியாயநம் பிரமசரியமே, பிரமலோகத்தில் " அர' 'ண்ய " என இரண்டு சமுத்திரங்களும் அன்னமயமானவோர் மதாசகுளமும், அசுவத்த விருட்சமும், அமிர்தஸ்ரவமிருக்கிறது அபராஜிதா எனும் பட்டணமிருக்கிறது.

௪. பிரமசர்யத்தால் பிரமலோகத்தில் இவையனைத்தையும் ஞானியடைகிறான். காமசாரனுமிருக்கிறான்.

கண்டம் ௬.

இருதய தாமரையிலிருந்து விரிந்துபோகிற நாடிகள் நானாவர்ணமுள்ள சூட்சுமமாயுள்ள ரசத்தினால் நிறைந்து வெண்மை, நீலம், மஞ்சள், சிகப்பு ரஸங்களால் பரவுகின்றன. இருதய ஆதித்தியன் பலநிறமுள்ளவன்.

உ. இரண்டு ஊருக்கு மத்தியில் எங்ஙனம் ஒருவழியுண்டாகிறதோ அங்ஙனமே சூரிய கிரணங்கள் ஆதித்தலோகத்திற்கும புருஷலோகத்திற்கும் ஏற்படுகிறது. ஆதித்தியனில கிளம்பி புருஷ நாடிகளிற பரவி மறுபடியும் நாடிகளில் கிளம்பி ஆதித்தியனிட மடைகின்றன.

மணவழகு.

நீதி.

ஶீதலஸ்சந்த்ர மாஸ்சந்த்ராத
ஶீதலஸ்சந்த நஸ்சவா
சந்த்ராச் சசநத ஈச்சாபி
ஶீதலா ஸ்ஸஜ்ஜ நோக்த்யா.

சந்திரன் தன்குளிர்ந்த நிலவினால் சகல பிராணிகளையும் சந்தோஷிக்கச்செய்வான். சந்திரனைவிட சந்தனமானது தன்னைத்தேகத்தில் பூசிக்கொள்வார்கட்கு அதிகக் குளிர்ச்சியைக்கொடுத்து அவர்கள்தேகத்திலுள்ள எல்லாரோகத்தையும்நீக்கி அவர்களைக் களிக்கச்செய்யும். சந்திரன் சந்தனம் இவைகளைவிடப் பெரியார் நீதிவாக்கியத்தைக் கேட்டு நடப்பவர்கள் மனதுக்கு அது எப்போதும் சந்தோஷத்தைக் கொடுத்துவிடும்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாசகமே மணிவாசகம்.

உலகத்திலே பெறுதற்கரிய பிறவியைப்பெற்ற ஒவ்வொருவரும் விலைக்கிடாக மானுடஜென்மம் கிடைத்ததைப்பற்றி, முக்தியின்பம் எய்து தற்கு அறிவுகொண்டு ஒழுக்கமாக ஓர்வரம்பிலே நடந்து செல்வது எளி தாகவும் நிச்சயமாகவும் இருக்கின்ற தன்மைகளை உத்தேசித்து ஓர்மார்க்க த்தை கைப்பற்றிவருவதின் காரணார்த்தமே ஓர் சமயத்தின் அத்தியாவசி யகம். சலனமுள்ள ஜீவனுக் குபேதசங்கற்பமற்ற அபேத அவிரோத ஐக்கிய சித்தாந்தசமயமே உபசாந்த ஞானத்தைக்கொடுக்கும்.

முன்னோர் சென்ற முறைநெறியே பின்னோரும் பற்றுவது உய்யும் வழி. அம்முறைநெறியாகிய சுருதி, யுக்தி, அநுபவத்தால் ஒற்றுமைப்ப டும் உண்மையை கூர்ந்து நோக்குகின்றகாலத்து உண்டாகும் துணிவைப் விட வேறு என்ன நம்பிக்கைவேண்டும்? தன்னம்பிக்கையில்லாதவனுக்கு என்னம்பிக்கையும் உண்டாவதரிது. ஆகவே நான்யார்? என் உள்ளமார்? என்றகேள்விகள் ஜீவனுக்குஉண்டாகிப் பதில்கிடைக்கும்வரை அவன் உள் ளக்கொதிப்பும் குளிராது. கள்ளமனமும் வெள்ளையாகாது. சஞ்சலமும் கிஞ்சித்தகலாது.

அதுநிற்க, ஒருவன் தான்தானே நினைநினை செய்து வரும் கருமங் களில் உள்ளத்திருப்தியாக ஈசுவரப்பிரீதியாக ஒன்றேனும் செய்தோமா என்றுபார்க்க, ஈதென்னே! மருந்துக்கும் ஒன்றில்லையே, என்று சொல் லாதார் இல்லை. ஆனால் இப்பிறவியின் பயன்தான் என்ன? உண்டு உடு த்துப் பூண்டு உறங்குவதுதானா? என்று ஆராயும்வேளையில், நம்மையாளும் ஒருவன் உண்டு என்றும், அவனுக்கு அணிசெய்வதும், அவனுக்கு பணி

மெய்கண்ட சாத்திரம் பதினான்கு மூலம் விலை அணா—8.

செய்வதும், அவன் மஹிமைவிளக்கத்தோத்திரம் செய்வதும், மஹிமையை விளக்கச் சாத்திரம் செய்வதும் ஆகிய இவற்றைவிட இன்பம்பயப்பதும், துக்கம்விட்டுத் தன்னைமறந்த பரவசநிலையையுய்ப்பதும் என்னவிருக்கிறது, என்று அறிகிறேன். அப்பேற்கொத்த பரவசநிலையிலிருந்து பரம்பொருளையடைந்த பரமனடியார்கள் பரசிவத்தைக்குறித்துப் பரவசப்பட்டுப் பிறரும் பரவசப்படப் பாடிய அற்புத அநுபவ பாசுரங்களே திருவாசகம் தேவாரம், திருவிசைப்பா, திருமந்திரம், திருப்புகழ் முதலியன. அப்பேர்க்கொத்த திவ்வியபிரபந்தத் திருமுறைகளை நாம் ஓதுவதினால் அதன் பொருளைத் தெரிந்தறிந்து உணர்ந்து அப்பாசுரங்கள் அருளிச்செய்யப்பட்ட அவ்வற்புத மனோநிலையை யடைகிறோம். அஃதின்றேல் தோத்திரத்தின் பயனுமின்று. பெரியோர்கள் சும்மா இருக்க முடியாது. இப்பாசுரங்களைவெளியிட்டார்களில்லை அவன்புகழையறிந்து யாவரும் தாம் பெற்ற பெரும்பேற்றை அடையவேண்டுமென்ற சர்வஜீவ சுகப்பிரியமாகிய ஜீவகாருணியததால் தலங்கடோறும் வழிவழியடிமையாகத்தோன்றி நின்று நிலாவித திருமுறை திருமுறையாக பறையறைவித்தார்கள்.

அவ்வாறு தாம்பெற்ற நிஷ்டாநுபூதியில் சிவானந்தமேலீட்டால் ஆத்தும இரக்கமுற்று அருளிய அநேக திருமுறை வாசகங்களில் நடுநாயக மணிவாசகமாயுள்ளது எவ்விதத்திலும் திருவாசகமேயாகும். சாஸ்திரக் குப்பைகளிலே இம்மணிவாசகம் தன்னொளிவிட்டுவீசும். தோத்திரக் கற்றடியிலே இதன் தெய்வத்தொனியைக் காண்பிக்கும். இதனைக் கவனிக்காது குப்பையிலிருந்திவிட்டாலும் மாணிக்கம் மாணிக்கமே. இதன் பெருமை யறியாதார் குக்கிட கோமணிகளேயாவர். செம்பவளவாயால் மணிமுத்துவாசகங்களாகவே அலர்ந்து மலர்ந்து விழுந்ததினாலன்றோ திருவாதவூரருக்கு மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என அறிஞரால் கூறுகின்று என்றும் அப்பெயரே நின்று நிலவியது. சொற்பொலிவாலே யாவராலும் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய பல மணிவாசகங்களாலாயினும், இத்திருவாசகம் சற்குரு உபதேசம்பெற்று, மெய்ஞ்ஞான மார்க்கத்தையுற்று, அவன் அருளாலே உணர்ந்த அறிந்தோர் அரிய ஒருவாசகமே அதனைக்கொண்டு அருளிச்செய்யப்பட்டதாதலால், சற்குருவின் ஒருவாசகமென்னும் நூலினாலேயே இம்மணிவாசகங்கள் கோக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இம்மணிவாசகங்களாகிய திருவாசகத்தில் சற்குருவின் ஒருவாசகமே அகப்பொருளாகும்.

மேலும் திருவாசகத்தை மணிவாசகங்கள் என்றதும் ஓர் காரணத்தைப் பற்றியே. எவ்வாறெனின், இப்பாசுரங்கள் ஓர் மணிமாலைபோல் ஒன்றனபின் ஒன்றாக தொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றமை பற்றி. முத்து, பவளம், பச்சை, கோமேதகம், வைடூரியம் முதலிய இரத்தினங்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கோக்கும் ஓர் நவரத்தின மாலைபோல, ஓர்முறைமையாய்ப் பக்தி வைராக்கிய விசித்திர முதலாக அனுபவவழி யறியாமை என்றதளவிற் ப்பேறாக ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அமைந்திருப்பதை அனுபூதிமான்கள் அறிவார்கள். பின்னும் எப்படி ஓர் நவரத்தின மாலையில் பலவித இரத்தினங்களும் பலவித வர்ணங்களால் பிரகாசிக்கிறதோ, அவ்வாறே பலவித வன்னங்களிலுமே இம்மணிவாசகங்கள் விகசிக்கின்றன. எப்படி இவ்விரத்தினங்கள் மதிப்புத்தெரிந்தவனாலே அனுபவிக்கப்படுகிறதோ, அஃதேபோல் இவ்வாசகமணியின் பெருமையை மெய்யுணர்ந்தவர்கள் கண்டெனிப்பதாகும். இக்காரணம் பற்றியே திருவாசக நூலாகிய மணிவாசக மாலையாய் இத்திருவாசகத்தை, செந்தமிழிற் செந்தமிழாய்ச் செழுமையமைந்தன்ன தென்றும், அகத்தியர்க்கும், பாசமுனிவிற்கும், ஞானத்தெளிவிற்கும் எல்லாவற்றினும் மிகவும் அருமை, பெருமை தங்கியது என தமிழறிந்த எம்மதத்தாராலும் கொண்டாட நிற்கிறது.

உலகத்தில் காணப்படும் மாணிக்கங்கள்போல அன்று இம்மணிவாசகம். இது ஜலத்தால் கெடுவதல்ல. நெருப்பால் வேவதல்ல: உரைவால் தேய்வதல்ல. காலதேசவர்த்தமானத்தால் கரு ஒளியும் குன்றுவதல்ல. இது எனறும் அழிவில்லாதது. பின்னும் பின்னும் புதுமை பயப்பது. சாத்திரக்காரர் மதிக்கவரியது. அனுபூதிமான்களின் குருமணியாவது. கீழ்கண்ட திருப்போரூர் சந்நிதிமுறை முத்தப்பருவத்தின் முதற்பாட்டின் உள்ளக்கிடையாய பொருள் இவ்விடம் கூர்ந்து நோக்கத்தக்கதேயாகும் :—

"கயல் கொக்குடும்பின் சிரசகளும் சிக்கோடென் முடக்கோலின்
கழையுங் கரும்புங் கமுகினமும் கதலிசாலிகடிக்கமலம்,
புயல்சுத்தாதி சுருமுத்தம் புனலிற் கனலிற் புடவியினிற்
பொன்றும் பொதியிற்கே ழொளிபோம் பொருந்தும் விலை
யுண்டவை வேண்டேம
இயல்புற்றென்று னிவிலதாய என்றும் புதுமை தருமொளியா
யெவர்க்கு மதிக்கவரிதாகியிருந்த மிகுந்தமதுரமெமை
முயல்வுற்றளிக்கு நின்கனிவாய முத்தந் தருக முத்தமே
முகுந்தன் மருகா சமரபுரி முருகா முத்தந் தருகவே."[13]

இந்த விலையில்லா மாணிக்கவாசகம் மூல அழல்வீசும்போது வெதுவி வீசும். ஆனந்தபாஷ்பத்திலேயமிழ்ந்து களிக்கும். என்றும் புதுமலர் வாசம் வீசும் இம்மணிவாசகம். இஃது உணர்ந்தார்க்கும் உணர்வரிதாயி ருப்பதால், இது போன்று ஓர் மணியும் நாம் என்றும் காணற்கில்லையாத லால், என் இதனை நவமணி யென்றல் கூடாது.

பின்னும் திருவாசகத்தை மணிவாசகமென்றதையும் திருவாசகத்தி லேயே வாசிக்கலாம். மேன்மைதங்கிய பரம்பொருளின் சம்பந்தப்பெ ற்றவர்க்கு பிர்மஸ்ரீ என்பதுபோல, சுவாமிகள் வாசகத்திற்குத்திருவாசகம் என்று வணக்கம் கொண்டு வழங்கிவருகின்ற பெரியோர்வாக்கு. அஃதே போன்று பரசிவத்திற்குப்பாடியருளிய தோத்திரங்களை மணிவாக்குஎன்று சொல்வது பின்வரும் திருவாசகத்தால் அறியலாம்.

“சிந்தனை நின்றனக்காக்கிநாயினேன்றன்
கண்ணிணை நின்திருப்பாதப போதுக்காக்கி
வந்தனையு மம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
மணிவார்த்தைக்காக்கி யைம்புலன்களார
வந்தனையாட் கொண்டுள்ளே புகுந்தவிச்சை
மாலமுதப்பெருங்கடலே மலையேயுன்னைத்
தந்தனை செந்தாமரைக்காடனைய மேனித்
தனிச்சுடரே இரண்டுமிலித்தனியனேற்கே”

ஈசவரதோத்திரவாசகம் திருவாசகமாம்போல மாசிலாமணிக்குச் சொல் லும் வாசகம் மணிவாசகம் என்று அமைவது பொருத்தம். அங்ஙனம் திருவாசகத்தில் சிவபெருமானுக்கு மணியென அமைத்துள்ள திருவாய் மொழிகளில் சிலது காண்போம்.

“கோகழியாண்ட குருமணி தன்றாள் வாழ்க”

“கூடலிலங்கு குருமணி போற்றி.”

“ஏழைத்தொழும்பனேன் எத்தனையோ பிறவியெல்லாம்
பாழுக்கிறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே
ஊழிமுதற் சிந்தாத நன்மணி வந்தென் பிறவித்
தாழைப்பறித்தவா தோணோக்கமாடாமோ”

விபூதி விளக்கம் விலை அணா—4.

"முத்துமாமணி மாணிக்க வயிரத்தபவளத்தின் முழுச்சோதி"

"கருடக்கொடியோன் காணமாட்டாக் கழற்சேவடி யென்னும்
பொருளைத்தந்திங் கென்னையாண்ட பொல்லாமணியேயோ
இருளைத்துரந்திட் டிங்கே வாவென் றங்கேகூவும்
அருளைப் பெறுவா னாசைப்பட்டேன் கண்டாயம்மானே."

"புன்புலால் யாக்கை புரை புரை கனியப்
பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்
என்பெலா முருக்கி யெளியையா யாண்ட
ஈசனே மாசிலாமணியே,
துன்பமே பிறப்பே யிறப்பொடு மயக்காந்
தொடக்கெலா மறுத்த நற் சோதி
யின்பமே யுனைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவதினியே."

என்றிவ்வாறு வருவன அநேக திருவாசகங்கள், அதனை வாச்சியமாகிய சிவபெருமானை மணி யென்றும், அத்திருவாசகத்தையே மணிவாசகமென் றும் விளக்கா நிற்க கண்டோம்.

மனவாசகங்கடந்தானைத் திருவாசகத்திற் காட்டிய
மணிவாசகர் திருவடி வாழ்க.

(குருவருள்.)

செய்யுளிலக்கணம் விலை அணா 8.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சகோதரர் ஒற்றுமை.

"நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா உண்டிபாழ்
ஆறில்லா வூருக் கழகுபாழ் — மாறில்
உடற்பிறப் பில்லா உடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி இல்லா மனை" — ஔவையார்

'சகோதரர்' என்னுஞ் சொல் வடமொழியில் ஒரேவயிற்றிற் கூடப் பிறந்தவர் என்னும்பொருளைத் தருவதாகும். ஆகவே, உடன்பிறப்பு என்னுந் தமிழ்ச்சொல்லும், சகோதரர் என்னும் வடசொல்லும் ஒரேபொருளைத்தந்து ஒத்து நிற்கின்றன. தலைப்பில் எடுத்துக்காட்டிய ஔவையார் திருவாக்கின்கண், "பகைமை இல்லாத உடன் பிறப்பாளர் இன்றித் தனியேபிறக்கும் பிறப்புப் பயனற்றதாகும்" என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது. இதனால், அன்புடன் மனங்கலந்து அளவளாவும் சகோதரர் கூடப்பிறந்த பிறவியே பயனுடையதாகுமென்பதும், பகைமைக்குணங்கள் உள்ள சகோதரருடன் பிறப்பது பெருந்துன்பத்திற்கே இடமாகுமென்பதும் நன்கு பெறப்படும். பொல்லாத சகோதரருடன் பிறப்பது பெருந் துன்பந் தருவதாம் என்பதனை இந்தப்பாட்டின்கண் மறைவாகக் கூறினாராயினும்,

"உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தா ரென்றிருக்க வேண்டாம்
உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி — உடன்பிறவா
மாமலையில் உள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கும்
அம்மருந்து போல்வாரும் உண்டு"

என்னும் மற்றொருபாட்டிலே அதனை விளக்கமாகக் கூறியிருக்கின்றார். அது நிற்க. இனிப், பகைமைக்குணங்கள் உள்ள சகோதரருடன் பிறப்பினும், தன்னந்தனியே பிறப்பது நன்றன்றோவெனின்; தனியராய்ப்பிறந்

சாந்தோபதேசமஞ்சரி விலை ரூபா 1—4—0

னால், உலகவாழ்க்கையில் அடுத்தடுத்துத் துக்கிக்கும் பலவகை அல்லலிற் பட்டு உழலவேண்டி வருமாதலின், தனித்துப்பிறவியெடுப்பது நன்றாகமாட்டாது. எந்தக்காலத்திலும் மனிதன் பிறர் உதவியையுந் துணையையும் நாடாமல் உயிர்வாழல் முடியாது. இவன் தாயின் கருப்பையிலிருந்து பிறக்குங்காலத்தே முழுதும் அறியாமை உள்ளவனும், பிறகு சிறிது சிறிதே வளர்ந்துவருங் காலங்களிலெல்லாம் பிறருடைய சேர்க்கையாற் சிறிது சிறிதாக அறிவு விளக்கப்பெற்றுவரும் சிற்றறிவு உடையவனும், தனக்குவேண்டும் ஊண் உடை முதலான எல்லாப்பொருள்களையும் பிறரது முயற்சியாற் பெறவேண்டியவனும், தனக்கு வேண்டும் வசதிகளைத் தான் தேடிக்கொள்ள முயலும்போதும் தான் பலருடைய உதவியையும் துணையையும் வேண்டி நிற்பவனும், தனது சிறுவாழ்நாளின் இடையிடையே தான் நோயில் அகப்பட்டு வீழ்தலின் அக்காலங்களிலெல்லாம் இவன் தனக்கு நோய்தீர்ப்பான் பேருதவியைக் கட்டாயம் விரும்பிநிற்பவனுமாய் இருத்தலால் மனிதன் தனது துன்பத்திற்கும் இன்பத்திற்கும் அறிவுக்குமெல்லாம் பிறரைச் சார்ந்தவனாகவே யிருக்கின்றான்.

இங்ஙனம் பிறரைச்சார்ந்தே உயிர்வாழும் நிலைமையுள்ள மனிதனுக்கு எல்லாவகையிலும் உதவியுந்துணையுமாய் நிற்கத்தக்கவர்களெவர்கள் என்று ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால், தன உடம்போடு தொடர்பு உடையவர்களேயல்லாமல், மற்றவர்கள் அல்லரென்பது நன்கு விளங்கும். தன்னைப் பெற்ற தாயுந் தந்தையும், தன்னோடு பிறந்த அண்ணன் தம்பி அக்கை தங்கைமாரும், தன்னைச்சேர்ந்த மனைவியும், தன வயிற்றிற்பிறந்த பிள்ளைகளும் தன்னிடத்து அன்புபாராட்டி உதவியுந் துணையுமாய் நிற்றல்போல, உடம்பின் தொடர்பு இல்லாத மற்றவர் அங்ஙனம் இயற்கையான அன்பு காட்டி ஒருவனுக்குச் சார்பாய் நிற்றல் அரிதினும் அரிது. பிறர்க்கு நாம் எவ்வளவு பொருளைக் கொடுத்தாலும் எவ்வளவு உதவியைச் செய்தாலும் நமக்குப் பெரிய இடுக்கண் வந்த காலத்தில் அவர் நம்மைவிட்டு நீங்குவர். இதுபற்றியன்றே ஒளவைப்பிராட்டியார்,

> "மரம்பழுத்தால் வௌவாலை வாவென்று கூவி
> இரந்தழைப்பா யாவரும் இங்கில்லை—சுரந்தமுதம்
> கற்றா தரல்போல் கரவா தளிப்பரேல்
> உற்றார் உலகத் தவர்"—என்று அருளிச்செய்தார்.

ஆயினும், சிற்சிலர் தமக்குள் உடம்பின் தொடர்பு இல்லாதவராய் இருந்தும், உயிரும் உடம்பும்போல் அத்தனை நேசமும் அன்பும் உடையவராய் எவ்வகை இடுக்கண் வந்த காலத்தும் பிரிவின்றியிருக்கக் காணுகின்றோமே யென்றால், அத்தகையோர் சிலரானில் அறிந்துபோகும் இப்புலவரால் உடம்பின் தொடர்பை நோக்காது ஒருவரிடத்தமைந்த உயர்ந்த அறிவையும் உயர்ந்த அன்பையும் உயர்ந்த செயலையுநோக்கி நெகிழாத அன்புபூண்டு, அவர்பொருட்டுத் தமது ஆவியையுங் கொடுப்பாராதலின் அஃது இங்கே காட்டற்பாலதன்று. மனிதனுக்கு இயற்கையில் உண்டாகும் நேசமானது உடம்பின் தொடர்பால் வருதலின் அதுவே இங்கு ஆராயற்பாலதாகும்.

இனி, உடம்பிற் தொடர்புடையோரினும், தன்னைப்பெற்ற தாயுந் தந்தையும் தன்னினும் பருவம் முதிர்ந்தோராய்த், தன்னைக் குழவிப் பருவந்தொட்டுப் பாதுகாத்து வளர்க்கப் பெருந்துன்பத்தை அடைந்தவர்களாதலால் அவர்களுக்குத் தான் உதவியுந் துணையும் ஆகவேண்டுமே யல்லாது, அவர்களுடைய உதவியையுந் துணையையுந் தான் நாடலாகாது. தன்னைச்சேர்ந்த மனைவியோ பெண்பாலாய்த் தன் உடம்பைப் பாதுகாத்துத் தனது இன்பத்திற்குக் காரணமாய் இருத்தலால், அவள்பாற் பேருதவியையும் பெருந்துணையையும் பெறவிரும்புதல் ஆண்டகைமைக்கு அழகின்று. தன் வயிற்றிற்பிறந்த பிள்ளைகளோ சிறுமதலைகளாய்ப் பருவம் முதிருமட்டும் தன்னாற் பாதுகாக்கப்படவேண்டியவர்களாய் இருத்தலால் தனது முதுமைக்காலம் வரையில் அவர்களுடைய உதவியையுந் துணையையும் ஒருவன் எதிர்பார்க்கலாகாது. இனித் தன் உடன்பிறந்தோருள்ளும் தன் அக்கையுந் தங்கையும் பெண்பாலாராகலின் அவர்க்குத் தான் உதவியுந் துணையுமாய் நிற்றலே முறைமையாம். இவரெல்லாம் இங்ஙனமாகத் தனக்கு உயிர்வாழ்நாள் முழுதும் உண்மையான உதவியுந் துணையுமாய் நிற்றற்குரியவர் எவரெனின், தன்னோடு ஏறக்குறைய ஒத்தவயதும் ஒத்த அறிவும் ஒத்த தோழமையும் ஒத்த அன்பும் உடைய சகோதரரே யாவர் என்பது முடிக்கப்படும். இங்ஙனஞ் சகோதரர்மாத்திரமே தனக்கு உறுபெருந்துணையுமாய் உதவியுமாய் நிற்றலால், நல்ல சகோதரரைப் இல்லாப்பிறவி பயனற்றதென்று ஔவையார் அருளிச்செய்வாராயினர். நல்ல சகோதரரைப்பெறுதல் எவற்றினும் அரிதென்பதும் அத்தகைய சகோதரரைப் பெற்றவனுக்கே ஆகாதது ஒன்றில்லையென்பதும் உணர்த்

மணவழகு சரித்திரம் (படத்துடன்) விலை அணா—4.

தம் பொருட்டே சீவக சிந்தாமணியிலும்,

"இன்பொருள் எய்தலாகும் தெவ்வரைச் செகுத்தலாகும்
நன்பொருள் பெண்டிர்மக்கள் யாவையும் நண்ணலாகும்
ஒன்பொரு ளாவதியா உடன்பிறப் பாக்கலாகா
எம்பியை ஈங்குப்பெற்றேன் என்னெனக் கரியதென்றான்"

என்று திருத்தக்க தேவரும் அருளிச்செய்தார். இங்ஙனமே, கந்த புராணத்திலும் சூரபன்மன் தன்றம்பி சிங்கமுகனை நோக்கிப்,

"பொன்னை நிலந்தன்னைப் புதல்வர்களை மங்கையரைப்
பின்னை யுளபொருளை யெல்லாம் பெறலாகும்
என்னையுடைய இளையோனே இப்பிறப்பில்
உன்னை இனிப்பெறுவதுண்டோ உரையாயே"

என்று கூறியதும் உற்றுநோக்கற்பாலதாகும்.

இங்ஙனம் பெறுதற்கரிய சகோதரத்துவத்தைப் பெற்றும், அண்ணன் தம்பிமார் சிலர் இதன் அருமையைச் சிறிதும் உணராமல் ஒருவரையொருவர் பகைத்தும், ஒருவர்மேல் ஒருவர் பொறாமைகொண்டும், ஒருவரை ஒருவர் வஞ்சித்தும் ஒற்றுமைகெட்டுத் தமதுபிறவியைப் பாழாக்குகின்றனர். ஏதோ முற்பிறவியிற்செய்த தவத்தால், இறைவன் தமக்குச் சகோதரனைத் தந்தருளினான் என்றும், அவன் தந்த இப்பெரும் பேற்றை நாம் பாதுகாத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும் எனவும் நினைத்துப்பாராதவர் மனிதர் ஆவரோ? தாம் உடன்பிறந்தோம் என்பதைச் சிறிதும் உணராத மிருகங்களுக்கும், தம் உடன்பிறப்பின அருமையை உணராத மனிதருக்கும் வேற்றுமை உண்டோ? பாருங்கள் அன்பர்களே! ஓர் ஆவின் கன்றுகள் பலவும் பருவம் முதிர முதிரத் தாம் உடன்பிறந்ததனைச் சிறிதும் அறியாமல் தம்தம்வழியே போகின்றன; அதுபோலக், குழவிப்பருவத்தே ஒருங்குபிறந்து ஒருங்கு வளர்ந்த சகோதரரும் தம்மை ஒன்றாய்ப் பிறப்பித்த ஐயனது திருவுளக்கருத்தைச் சிறிதும் நினையாமல் ஒற்றுமை கெட்டுத் தனித்தனியே செல்லுதல் கூடுமோ? சிலநாளிருந்து தமது கையைவிட்டு அகலும் செல்வத்தின் பொருட்டாகவும், இடையே வந்துசேர்ந்த மனையாளின் பொருட்டாகவும் சகோதரர் பகைமைகொண்டு வேறு வேறாய்ப் பிரிந்து ஆண்டவன் நோக்கத்திற்குமாறாய ஒழுகுதல் மன்னிக்கப்படாத

சிவஞானபோதச் சிற்றுரைவிளக்கம் விலை ரூபா 3—8—0.

பெருங்குற்றமாய் முடியும். இப்பிறப்பில் ஒருவன் தான் நினைந்த வண்ணம் தம்பியைப்பெறல் முடியுமா? தம்பி தமையனைப்பெறல் முடியுமா? தம்மாற் புதிதாகச்செய்துகொள்ளமுடியாத சகோதரத்துவத்தின் அருமையை உணர்ந்து சகோதரர் தமக்குள் மிகவும் அன்புடையராய ஒற்றித்து வாழ்ந்து தமக்கும் உலகத்திற்கும் பயன் படல்வேண்டும். தம்பிமார் கல்வியிலும் அறிவிலும் எவ்வளவு சிறந்தவராயினும், பருவத்தில் முதிர்ந்த தம் தமையன்மார்க்குக் கீழ்ப்படிந்து ஒழுகி அவரைத் தம்மோடு இணக்கிக்கொள்ளல்வேண்டும்; தமையன்மார் வயதில் மூத்தவராயிருப்பினும் கல்வியிலும் அறிவிலும் சிறந்த தம் தம்பிமார்க்கு இணங்கி நடத்தல்வேண்டும். சகோதரர் தம்மனைவிமார்க்கு உடன்பிறப்பின் அருமையை அன்போடு தெளிவாக எடுத்துக்காட்டி அவரெல்லாம் ஒன்றுபட்டு நடக்கும்படி திருத்தல்வேண்டும். சகோதரரில் ஒருவர் கல்விவளர்ச்சியின் பொருட்டும் பிற உயிர்களின் துன்பத்தைத் துடைக்கும்பொருட்டும் செல்வத்தை நன்கு செலவிட்டுப் பயன்படுத்துவராயின் அதனைக்கண்டு 'ஐயோ! எம் சகோதரர் எங்கள் செல்வத்தையெல்லாம் அழித்துவிடுகின்றனரே!' என்று மற்றவர் வயிறு எரியாமல் 'ஊர்நடுவிலுள்ள இனிய குளம் எல்லார்க்கும் பயன்படுதல்போல, நாம் பெரிதும் முயன்று தொகுத்தபொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு பலர்க்கும் பயன்படும்படி அதனை நல்வழிப்படுத்தி நமக்கும் நமது குடும்பத்திற்கும் பெரும் புகழையும் பெரும்புண்ணியத்தையும் வருவிக்கும் இவரைச் சகோதரராகப்பெற்ற எமது தவமேதவம்'! என்று மனம்மகிழ்ந்து, அவர்க்குத்தாமும் உதவியாய் நிற்றல்வேண்டும்.

குறள். " ஊருணி நீர்நிறைந்தற்றே உலகவாம்
பேர் அறிவாளன் திரு" என்றும்

" தாள்ஆற்றித் தந்த பொருள் எல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு"

என்றும் திருவள்ளுவநாயனார் அருளிய திருவாக்கை இடையறாது நினைந்து சகோதரராவார் பொருட்செலவாற் பகைமைகொள்ளாது ஒற்றுமைப்பட்டு வாழக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றார். துன்பம் வந்த காலத்தும் இன்பம் வந்த காலத்தும் சகோதரர் ஒன்றாயிருந்து அவற்றை அநுபவித்தலே அவர் தமக்கு முறையாம். பாண்டவர் ஐவரும் நாடிழந்து காடு போய்த்துன்புற்றபோதும், திரும்பி நாடடைந்து அரசியற்றி இன்புற்ற

போதும் அவர் ஒன்றியிருந்தமை இன்னும் புகழப்படுகின்றன தன்றோ? தன்சொற் கேளாது தமையன் சூரபன்மனைத் தான் விட்டுப்போகாது அவனோடு கூடவே உயிர்துறந்த அவன்தம்பி சிங்கமுகனது அரியசகோதர அன்பு இன்னும் பாராட்டப்படுகின்ற தன்றோ? தன்தமையன் இராமனோடு கூடவே காடுபுகுந்து அவன் உறங்குங் காலத்துந்தான் உறங்காமல் அவனுக்குப் பதினான்கு வருடம் பக்கக்காவலாய் நின்று அவன் பொருட்டுப்பெரிதும் துன்புற்றும் அன்பிற்சிறந்த அவன்தம்பி இலக்குமணன் அரிய சகோதர ஒற்றுமை இன்னும் உலகிற்கு ஒரு கண்மாதிரியாய் விளங்குகிறதன்றோ? இவ்வளவெல்லாம் தம் சகோதரரோடு ஒன்றுகூடி வாழ்ந்தவர்க்கே மற்றவர்களையும் சகோதரராய்ப் பாவித்துப் பேரன்பு பாராட்டி இறைவன் திருவருளைப் பெறும் பெருஞ்செல்வம் உண்டாகும் என்க.

சுவாமி-வேதாசலம்,

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருளிலக்கணத்தின் ஓர் பகுதி.

தொகுதி-7-பகுதி-8-பக்கம்-188 தொடர்ச்சி.

—:o:—

சாதாரணமாக அமைந்துள்ள இயற்கை யமைப்பிலே காணும் நற்காட்சிப் பொருள்கள் நமக்குச் சுகாதார விருத்தியை உண்டு பண்ணுகின்றன. பெரும்பான்மையாய் நாற்றமுள்ள பண்டங்கள் சுகாதாரக் கெடுதியை விளைக்கின்றன. ஆதலின், அவைகளை நாம் விலக்கி விடுகிறோம். கடவுளே அப்படி இயற்கை அமைப்பிலே அமைத்திருக்கிறார்.

முக்கியமாக நாம் உள்வாங்குகிற காற்றின் பிராணவாயு (Oxygen) என்னும் ஒருபாகத்தை உபயோகித்துக்கொண்டு கரியமிலவாயு(Carbonic acidgas) வை வெளியே விடுகிறோம். ஒருவர்விட்ட சுவாசத்தை இன்னொருவர் உள் வாங்கலாகாது. விட்ட சுவாசத்தை உள் வாங்கின் சுகாதாரம் மிகவும் கெடும், உயிர் நிலைக்கும் கெடுதி உண்டாகும்.

ஆயின், தாவரப்பொருள்களில் மரங்கள் இக்கரியமில வாயுவை உட்கொண்டு வளர்ச்சியுற்றுப் பிராணவாயுவை வெயில் உள்ளகாலத்து விலக்

குகளுக்கும் நமக்கும் உதவுகின்றன. மக்கட்கும் மாக்களுக்கும் இவ்விதமாக உதவி நேர்ந்திருப்பது மிகவும் வியப்பே. மக்கள் கழித்துவிடுகின்றவை செடிகளை நன்குயர வளர்க்கும் எருவாகின்றன. ஜீரணசக்தி குறைந்தவர்களுக்கும் பழைய உடம்பை உண்டாக்கும் நல்ல பழங்களைச் செடிகள் தருகின்றன. கனி வகைகளின் பயனைச் செவ்வனே ஆராய்வரேல் மாதமாதமும் இங்கிலீஷ் தாதுவிருத்தி மருந்துகள் (Tonics) இவ்வளவு செலவாக வேண்டுவது இராது. முனிவர் காடுகளில் வசித்தார்கள் என்னில் அவர் நாற்றம் வீசும் பட்டணங்களிலும் பட்டினங்களிலும் (கடலோரத்திலுள்ள ஊர்-பட்டினம்) உள்ளவர்களைக் காட்டிலும் மிகுந்த தேஜசும் தந்துவ பலமும் கூடிய உடம்பைப் பெற்றிருந்தது அங்குள்ள காய்கனிகளின் பலனல்லவோ.

இந்தியாவிலே இன்னும் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் போதுமான உணவு உதவும் மரங்கள் வளர இடமுண்டு. காலாந்தரங்களில் அப்படி இடமில்லாதபடி ஜனக்கூட்டம் ஏற்படின் அப்போதும் மிருகங்களைக் கொலைசெய்ய வேண்டுவதில்லை. ஏனெனில் விளையும் பழவகைகளிலிருந்து பலவிதமான செயற்கை உணவுகளைச் (Artificial foods) செய்து விடலாம். அவைகளால் மனிதர் உரம்பெற்று வாழலாம்.

ஆகவே, ஜனநெருக்கத்திற்குப் போதுமான இடம் இல்லாமையால் மேற்றிசையில் உணவுப்பொருள் தரும் செடிகள் விளைய வெகு காலத்திற்குப் பின் இடம் போதாது என்பது உண்மையே. குளிர் தேசத்தில் பலவகையான செடிகள் விளையா என்பதும் உண்மையே. உடம்பின் உஷ்ணத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியத்தில் மாமிச ஆகாரம் மரக்கறி ஆகாரத்திலும் பெரும்பயன் விளைப்பது என்பதும் உண்மையே. ஆயினும், மனிதன் அறிவு மேம்பாட்டால் எவ்வளவோ சௌகரியங்களைச் செய்துகொள்ளுகிறபோது இவ்வற்பத்தடைகளுக்கு ஏற்றபரிகாரம் தேடிக் கொள்ளுதல் மிக எளியது. இயற்கைச் சக்தியளவாகவே அமைந்துழியும் மிருகங்கள். மனிதர் செயற்கை ஆகாரம், செயற்கைப்போர்வைகள் முதலியசெய்து உயர்ந்தகன்றேக்கம் கடைப்பிடித்தலேபொருத்தமுடைத்து. இடம் போதாது எனும் தடை இங்கிலாந்து முதலிய மிகச் சிறிய நாடுகளுக்கு ஒரோவழி பொருந்தும். பரப்பில் மிகக் குறைந்தது. காடுகளை அழித்து வர்த்தகசாலைகள் உண்டாக்கப்பட்டன. நிலக்கரி சுரங்கங்களும்

நீதித் தேர்ண்டர் வேண்டா (திருக்குறளுந்தாரர்த்தமுடன்) விலை அணா—1

பலபட விருத்தியாகிவிட்டன. பலவகைச் செடிகளும் செழுமையாய் அதிக குளிர்ச்சியால் வளரா.

மேற்றிசையார் உண்கின்றார்கள் என்பதனால் அத்தேய சீதோஷ்ண நிலைமையைப் பொறுத்ததாக அவர்கள் உணவு ஏற்பட்டிருத்தல்வேண்டும். அவர்கள் சந்தர்ப்பங்கள் அங்ஙனே அமைந்து கிடக்கின்றன. அவர்களும் நாநகரங்களில் மரக்கறி ஆகார சங்கங்களை ஏற்படுத்தி ஜீவகாருண்ய விருத்தியை நாடுகின்றார்கள்

நம நாட்டில் சௌகரியங்கள் பல அமைந்துள்ளன. பரதகண்டத்தின் பெரும்பரப்பையும் தற்காலம் உள்ள ஜனத்தொகையையும் நோக்கும்போது இன்னும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு வேண்டிய நிலம் இடம் கொடுக்கும் பரதகண்டம் இது உஷ்ணதேசம். (பல கோடிவகையான) உணவுப்பொருள் தரும் செடிகொடிகள் விசேஷமாய் விருத்தியாகும்.

தின்பதற்குக் காய்கனிகள் இருக்க, மிருகங்களைக் கொலைசெய்வதற்கே கடவுள் படைத்தனர் எனக்கூறி மகிழ்தல் ஒவ்வாது. மனிதன் செய்ய இயலாத கஷ்டசாத்தியமான பளுவு இழுத்தல், வாகனமாகப் பயன்படுதல் உண்பன பயிரிடுவதற்கு எரு முதலியவற்றாலும் உழைப்பாலும் உதவுதல் முதலியன பொருட்டே கடவுள் அவைகளைப் படைத்திருக்கிறார் என்பது பொருந்தும்.

மேற்றிசையார் குளிர்தேசத்தாராய இருப்பதாலும் உஷ்ணதேசத்திற்போல மரக்கறி ஆகாரம் விளையாமையாலும் மாமிசங்களை நீண்டகாலம் வரையில் பதஞ்செய்துகொண்டு உண்பவர்களாய் இருந்தாலும் ஜீவ இம்சையாய கழுத்தறுப்புன், பிறர் பார்க்கும்படி வதைசெய்தல், கொலைசெய்தல், நோயுறும் வேலைவாங்குதல், கிழமாட்டை உபயோகித்தல் முதலிய செய்கிறவர்களைத் தண்டிக்கிறார்கள். அத்தகைய மிருகங்களைக் காப்பாற்றுவதற்குச் சென்னையில் ஒரு சங்கம் நடைபெறுகின்றது. (Society for Prevouting Cruelty to Animals) பலவகை நோயால் பீடிக்கப்பட்டும் அங்கப்பழுதும் அடைந்த மிருகங்களுக்குச் சிகிச்சை மிக எளிதாகச் செய்து வருகிறார்கள். தின்பதற்கேயாயின பயனில்லாய்க் கிடப்பவைகளைக் கொன்று விடலாமே.

ஊன் தின்பவர்களாகப் பிறந்ததாலேயே ஊன் தின்னவேண்டும் என வாதித்தல் பொருந்தாது வெகு காலமாகப் பாரம்பரியமாகத் தின்று

வந்தவர்களுடைய தேயத்திலே குடும்பங்களிலே பிறந்ததினாலேயோ பிடரென நீக்கின் நீக்கமுடியாத பெரிய நோய்கள் தற்சமயம் வராவிடினும் வயது முதிர்ந்த பிறகும் உண்டாகும் என்று வைத்தியநூல் ஆராய்ச்சியாளருட் சிலர் அபிப்பிராயப்படுவதை ஆதாரமாகக்கொண்டு உண்டு வருகின்றார்கள் பலர். ஆயின், அவ்வைத்திய நூலாராய்ச்சியாளரே ஊனைத் தின்பதனால் மிருகத்தினிடமிருந்த நோய் உண்டோருக்கு உண்டாகும் என்றும் பல தொத்து வியாதிகளும் பெருந்துன்பம் விளைக்கும் நீங்காத வியாதிகளும் நேரிடும் என்றும் முடிவுகட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும்.

முன்னோர் உண்டு வந்ததை ஆதாரமாகக்கொண்டு பின் வந்தோர்களும் உண்ணுதல் பொருந்தாது. முன்னோரிடம் உள்ள நல்ல சுபாவங்களைப் பின்பற்றி அவர்களிடம் உள்ள ஏகதேச துர்க்குணங்களைப் பின்பற்றாது இச்சா சக்தியின் வலிமையால் ஒழித்துவிடுதலாகிய சிறப்பியல்பு தங்கள் சந்ததியாரிடம் உண்டாகியதே என்பதைப் பார்க்க இப்போது உயிர்பெற்று வருவாரேல் அம்முன்னோர் உளங்கொளா மகிழ்ச்சி கொள்வர். தம்மிடத்திலுள்ள தீய குணங்களைச் செவ்வனே அறிந்து அவைகளைச் சீர்திருத்திக்கொள்ள முயல்வதே நல்ல பரம்பரையில் வந்தவர் கொள்ளும் கொள்கையாகும். மேலும் செயதுவந்த குற்றத்தை மீண்டுமீண்டும் செய்யாமல் தடுத்து ஒழுக்கத்தைப் போற்றவேண்டுவது அறிவுடையோரின் கடமை. முன்னரே இக்கொடிய குற்றத்தை விலக்காது விட்டோமே என்று அன்பு உடைமையாகக்கொண்டு ஒழுகுவோர் பலமுறையும் இரங்குவர். அவ்விரக்கம் கொண்டவரே நல்லோர். மேலும் சிறுகுழந்தைப் பருவத்தில் மலம் மூத்திரம் முதலிய தீண்டப்பெறு என்பதை அறியாது புரண்டு கையால்தடவி வாய் முகம் முதலிய இடங்களில் பூசிக்கொண்டவர்கள் வயது முதிர்ந்து அறிவு விளங்கி அருளுடைய அவாவும் காலத்து மீண்டும் செய்வரா. செய்யார் செயயார்.

நாமாகொல்லுகிறோம் கொன்று ஒருவன் விற்றதையே வாங்கி உண்கிறோம் என்று புலாலுண்டோருட்பலர் கூறுவது பொருந்தாது. உலகியல் உணர்ந்த திருவள்ளுவர் அக்காலத்தேயே இதற்குத் தக்க விடை அருளிச் செய்திருக்கிறார். உண்போர் இலராயின் விற்போர் இலராவர். வெகு ஜனங்கள் கொண்டாடும் விரதநாட்களில் புலால் விற்போரே இந்த உண்மைக்குச் சான்று பகர்வார்கள்.

புலாலுண்ணாதபோது கோடிக்கணக்கான மிருகங்கள் விருத்தியாகும். பயிர் பச்சைகளுக்கு எருவைத்தரும். அதனால் சத்துள்ள உணவுப் பொருள்கள் மிகுதியாக விளையும். பசுவின்பாலை வைத்தியமுறைப்படி ஆராய்ச்சி செய்ததில் மனிதனுடைய உடம்பிலே காணப்படும் தாதுவிருத்திக்குவேண்டும் ஒவ்வொருபாகமும் வேண்டியஅளவாக அதிலமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றியே பசுவின்பால்(Ideal Food)என்று அழைக்கப்படுகிறது. பசுவின்பால் ஒன்றாலேயே உடம்பு ஒரு சிறிதும் கெடாமல், நிலையான சுகத்தைப் பெறலாகும் என்பதை இன்றும் உணவாதிகளைத் தவிர்த்த சந்நியாசிகளும் பால்மாத்திரம் கொண்டு வாழ்ந்துவருவது விளக்குகின்றது.

பசுவினைக் கொல்லுதல் கூடாது என நீதியாளர்கள் தவிர்த்தது பெரும்பான்மையாய் அதன் பயனைக்குறித்துப் போலும். பசுவின் அங்கம் ஒவ்வொன்றிலும் ஓரோர் தேவர் வசிப்பதாகக் கூறும் பௌராணிக மதம் பசுமாத்திரம் அல்ல உயிருள்ள ஏனைய ஜெந்துக்களும் கடவுள் உறைவிடமாக விளங்கும் என்றும் பசுக்கொலையோடு மற்றெல்லா ஜீவராசிகளின் கொலையும் உண்மையான அன்பின் செழிப்பினால் தவிர்த்தல் வேண்டும் என்றும் போதிக்க இல்லையா. பன்றிக்குட்டிக்கும் முலைப்பால் ஊட்டிய கடவுளிடத்து அன்புபூண்டொழுகுவோர் ஜீவராசிகளிடத்தும் எவ்வளவு அன்புகொண்டு ஒழுகுதல் அக்கடவுளருளைப் பெறுவதற்குக் கடவுளைத் திருப்தி செய்வதாகும் என்று நன்றாக ஆலோசித்தல்வேண்டும். கொலைக்கே மிருகங்களை ஏற்படுத்தியதாயின் அக்கடவுள் பரிந்து செய்த கருணை எத்தகைத்து எனச் சிந்தித்தல்வேண்டும்.

ஆடு முதலியவைகளைக் கொலைசெய்யாவிடின் பயிர்த்தொழில் மிக நன்றாகச் செழித்து ஓங்கும். ஊருடைய வனப்புகளில் பசுக்கூட்டம் ஆட்டின் மந்தை முதலியவும் அடங்கும். பசுவைப்பார்க்கினும் ஆயிரம்பங்கு அதிகமான சாந்தத்தோடுங்கூடி ஒருவருக்கும் ஒருதீங்கும் ஒரு சிறிதும் செய்யாதிருக்கும் ஆடுமாத்திரம் கொலைக்கும் உண்பவர் உலைக்கும் குலைக்கும் ஏற்பட்டதா என்பதைச் சற்று ஊன்றி நினைத்தல்வேண்டும்.

ஆடுகளைக் கொலைசெய்தலால் பூபாரம் ஒழியாது. பாரதத்துள் கடந்த சரிதைகளால் நல் அறிவோர்க்குத் தீங்குவிளைத்த மகா அகங்காரியாய்ப் பல்லாயிரம் மக்களை அறுமபடிசேர்ந்தபோது இக்கண்செய்த துஷ்டனை நிக்கிரகஞ் செய்ததுபோல் அஷ்டர்களை அடக்கி ஆளுதலே

உலகினராகிய உயர்ந்தோருக்கும் பூபாரம் ஒழிக்குமே என்பது போதரும். பெரும்பரப்பாக உள்ள பூமியின் எல்லை நோக்குகிறபோது மனிதன் வசித்து அநுபவிக்கும் பாகம் மிகச் சிறிதே என்று பூகோள ஆராய்ச்சியாளர் முடிவுகட்டுவதைச் சிந்தித்தல் கடமையாகும். ஆகவே மிருகங்கள் வசிக்க இடமில்லாமற் போகும் என்பது ஒரு சிறிதும் பொருந்ாது.

மேலும் உடம்பை உணவாதிகளால் போற்றுவது "உடம்பினுள்ளே உறுபொருள்" காண்பதற்கே யன்றி கேவலம் சட்டைபோன் போர்த்துள்ள உடம்பைப் பிறவுயிர்க்குத் தீங்குசெய்தாயினும் பாதுகாத்தல் சித்தர்தெளிந்தோர் செயலையன்று. கிழங்குவகைகளும் கனிபேதங்களும் கீரைவகைகளும் பெரும்பான்மையாய போதுமானவை. சத்துமிகுந்துள்ள உணவுப்பொருள்கள் பால் தயிர் நெய் பருப்பு முதலியன. இவைகளாற்செய்யக்கூடிய பலவகை உணவு விசேடங்களும் உடம்புக்கு மிகவும் நலமே.

சான்வயிறு பொருந்திய மக்கள் சிறுமுயற்சியினால் வேண்டியபோனகத்தை உழந்து உண்டு நிலைபெற்றிருக்கத் தூய்மையான இப்பண்டங்கள் போதுமானஅளவு உதவ இருந்தும மிருகங்களைப்போலப் பிறமிருகங்களைக் கொன்று புசித்தல் அடாதகாரியமாய் முடிந்து பின்னாப படாதபாட்டை அடைவிக்கும். இது மாக்கள் செய்கையேயன்றி அறிவுடைய மக்கள் செய்கையன்று. ஏனெனின் மிருகங்களுள்ளும எல்லாமிருகங்களும் பிறபிராணிகளை வதைத்துத் தின்னுகின்றனவோ எனின் இல்லை. மிருகங்களுள் உடம்பு பருத்தது யானை. யானை தன் உடம்புக்கு ஏற்றஅளவு மாமிசத்தைத் தின்பதாயின் எத்தனைகோடி பிராணிகள் கொல்லப்படும். சிறுமலையை ஒத்த யானையின் உடம்பு தென்னைமட்டை வாழைமுதலிய தூய பொருள்களால் வளர்கின்றதை நோக்குகிறபோது அறிவின விசேடத்தால் ஜீவித்து வரும் மக்களுடைய முயற்சி நடைபெறுவதற்கு உரிய உடலை மிகப் பெரிய பிராணிகளின் உடம்பின் தசையால் கொழுக்கும்படி முயல்வது சாக பக்ஷணியாகிய யானை என்னும் விலங்கினுந்தாழ்ந்த நிலைமையைக் காட்டுகின்றது. அளவுகடந்து உண்பவர்களாயும் விலைப் புலைக்க உண்பவர்களாயும் காணப்படுவோர் மன்னுசாமிக்குதக்க தோழராவர். அன்றியும் பிறமிருகங்களின் ஊனைத்தின்று ஊனைப்பெருக்கும் மிருகங்கள் விலைவறைப் புல் பூண்டின் வகையாலேயே வளரும்படிச் சாதகமாக்கலாம் என்றும சிலர் கூறுவர்.

ந. பு. டி. வ கவுமி டாட்டல் பெயிருண்ட விருத்தியுரை ரூபா. 3—8—0

மனிதனுடைய ஒருபாகமாகிய மிருக சுபாவ குணங்களில் திருப்தி கொண்டு (Animal Content) கடவுள் அருளை அடைவதற்குப் பாடுபடு வதில் கண்ணுங்கருத்துமாய் உழைப்பவர் பாடுபடப்பாடுபட ஈடுபெட்டது மிகச்சிறியதே என அதிருப்திகொண்டு (Divine Discontent) தணிந்து மேனமேலும் அருளில் திளைக்க முயற்சித்தலே உண்மையான மேற் பேரான இன்பம் விளைக்கும். இதுவே மனிதசுபாவ இன்பம் என்று மேற்றிசை நீதிஞானிகளும் வற்புறுத்துகிறார்கள்.

(Better to be a Discontented Socrates than a Contented pig).

நெடுங்காலமாகப் பிற உயிரைக் கொல்லாவிரதம் கொண்ட நல்லோர் சந்ததியில் வந்தவர்கள் அதுபற்றிச் சிறப்பித்துப் பேசுவது அத்துணைச் சிறப்புடையதன்று. ஊன்வெந்த குடும்பத்தின் சந்ததியார் அறிவு விளங்கி அருள் சார்ந்து எல்லாஉயிரும் போற்றக் கொலைதவிர்ப்பார்களாகில் அவர்களே தேவராலும் போற்றத்தகுந்தவர்கள். ஏனெனில் சபல மயக்கம் (Temptations) உள்ளபோது அதனைத் தன் அறிவைக்கொண்டு கூடும் கூடாது என்பதற்கு ஏற்ற காரணங்களை முறையே ஆராய்ந்து பிறகு அன்போடுகூடிய தன்னிலைக்குத தன் இச்சாசத்தியினால் பிற உயிர்க்குத் தீங்கு விளைப்பதை ஒழித்து உயிர்க்கே உறுதி பயப்பதாய அருள் நெறியை உரிமைப்பொருளாக மேற்கொண்டு வாழவேண்டும் என்னும் கடவுள் சுபாவ எண்ணம் ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்திலும் குடிகொள்ளவேண்டுமென்று அருளாளர் கடவுளை மெல்லெனத் துதிக்கிறார்கள். எல்லா உயிர்க்கும் இன்பம் ஊட்டுதலே கடவுளுடைய அருளுக்கு இலக்காகும்.

பேசும் சக்தி இலதாய் இளங்கன்றாய்ப் பயமறியாததாய்த் தானாகவே வேகமாய்த் தெருவிலே ஓடிவந்து உத்தம மரபில்வந்த அரசன் மகன் திருவாரூர்ப் பூங்கோயில் அமர்ந்த தியாகேசப்பெருமானைத் தரிசிக்கும் பொருட்டுத் தேரின்மீது சென்றபோது தேர்ச்சக்கரத்தில் அகப்பட்டு உயிர்மாய்ந்த ஓர் இளங்கன்றையும் மறந்தாயினும் விதிவசத்தாலேயாயினும் கொல்லுதல் கூடாது என்ற உண்மைநோக்கிப்போதும் சிந்தை குழைந்து தழைந்த இராமலிங்கசுவாமி தாம் எழுதிய வசனபாகங்களுள் ஒன்றாகிய " மனுமுறை கண்டவாசக " த்தில் உயிர்களுக்கு எக்காலத்தாயி

னும் எவ்வாற்றானும் எத்தகைய துன்பமும் விளைவயத்தாயினும் செய்தலும் செய்யப்பார்த்தலும் கூடாது என்று விரிவுரையாசிரியராய் எழுதியிருக்கின்றார். "கன்றை நினைந்தெழுதாய்" ப்பசு பட்ட துயரத்தை என்ன பரிதாபத்தோடு விவகரிக்கிறார். பிறகு உயிர்க்கொலை புரிந்த மகனைச் சுருதி யுக்திகளால் தடுத்த மந்திரிசொல்லையும் கேளாமல் உயிர்க்கொலை புரிந்தவன் உயிரைவாங்குதலே தாய்ப்பசுவுக்கு இழந்துபோன கன்றுவராயிடினும் தண்டனையாக ஒருவாறனுல் பொருந்தும் எனத்துணிந்து மனுச்சோழர தம்மகன் உயிரை வாங்கினார். அப்பொழுது செங்கோல் என்பதின் காரணத்தை உலகறிய விளக்கினார். கடவுளருளால் தன் உயிர் போல் மன்னுயிரைப் போற்றி வாழும் மனுச்சோழரை வாழ்த்த இறந்த கன்று உயிர்பெற்று எழுந்து தாயிடம் செல்லத்தன் மகனும் உடனே தூங்கி எழுந்தவன்' போல எழுந்தான். அவ்வாசகம் படிக்குந்தோறும் உருகாதார் யாவர்,

"எத்துணையும் பேதமுறாது எவ்வுயிரும் தம்முயிர்போல் எண்ணிஉள்ளே
ஒத்துரிமை உடையவராய உவக்கின்றார் யாவர் அவர் உளந்தான்
சுத்தசித்துருவாய் எம்பெருமான் நடம்புரியும் இடமென நான்தேர்ந்
[தேன் அந்த
வித்தகர் தம் அடிக்(கு) ஏவல் புரிந்திட என் சிந்தைமிக விழைந்த
தாலோ" திருவருட்பா.

(இன்னும் வரும்.)

மோ. கந்தசாமி முதலியார், B.A.

Sivajnana Siddhiyar Rs. 3—0—0.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாம்ஸ போஜனக் குறைவும் மரக்கறி ஆகார உயர்வும்.

தொகுதி - 7 - பகுதி 8 - பக்கம் - 192 - தொடர்ச்சி.

மேற்கூறியவற்றால், கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கடவுள் பொதுவாக விதித்தவிதி, பைபிள் ஓல்ட் டெஸ்ட்மெண்ட் ஜெனிஸஸ் 1-29 தானென்றும் வேறு அதற்கு விரோதம்போல்காட்டி அங்குமிங்கும் தோன்றக்கிடக்கும் சில வழக்கங்கள், நம் அபிவிர்த்தி முறையில் நேரிட்ட குறைகளே யென்றும், கிறிஸ்தவ புத்திமான்கள், இந்தக்கொடிய வழக்கங்களை விட்டொழிப்பதுதான் விரும்பற்பாலதென்றும் பெறப்படுகின்றன.

ராஜ்கோட்டியிலிருக்கும் ராவ்பஹதூர் டல்லாப்ஸ்ஜி ரொப்ஜி வேட் என்பவர் எழுதியுள்ள வியாஸத்தில், மஹம்மதிய மதபோதனைகளை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, மாம்ஸபக்ஷணைக் கூடாதெனத்தெரிகின்றதென்றும், மிருகங்களுக்கு அன்புகாட்டவேண்டுமென அம்மதம் போதிப்பதால், மிருகங்களைக்கொலைசெய்வது அம்மதத்திற்கு அசம்மதமாகிறதென்றும், மஹம்மது சுத்தமான மரக்கறி பழவர்க்க ஆகாரத்தையே அனுஷ்டித்து வந்தவரென்றும் செம்மையாயக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஷெ வியாஸத்திலேயே பாரஸீக மதக்கொள்கையும் அஃதேயாகிறதென்று நன்கு விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இனி, புத்த சமயத்தை நோக்குவோம். கௌதம புத்தர் கருணை வள்ளல், கஷ்டமென்பதையே பார்க்கலாற்றாதவர், யாக கிருத்தியங்களில் ஜந்துக்கள் பலிகொடுப்பதைக்கூட அவர் பார்க்கமுடியாது பரதவித்தவர் கொலையைச்செய்தலே கூடாது; புலாலுண்பதே ஆகாது எனத தசச்

Studies in Saiva Siddhanta Rs. 3—0—0.

ஜொலித்த தூய மஹாத்மா அவர்! அருளே நிறைந்த அவரது சமயச் அகிலமெல்லாம் பரவி ஆனந்தம் விளைக்கின்றது! சைனா பர்மா முதலிய தேசங்களில் கோடிக்கணக்கான ஜனங்கள், புத்த சமயத்தைப் பின்பற்றி வருகின்றார்கள். ஆயினும் அவர்களிற் பெரும்பாலோர் அநாசார வழிகளைப் பற்றி, பலியையும் தவளையையும் பற்பல இழிந்த ஜந்துக்களையும் புசிப்பது ஆச்சர்யமாயிருக்கிறது. கொலையையொழித்துப் புலாலை மறுக்கவந்த கௌதமபுத்தர் நோக்கம் ஜனங்களுக்குத் தெரியுமாதலால், அதனைப் பற்றி இங்கு அதிகம் விஸ்தரிக்க வேண்டுவதில்லை.

இப்போது, ஹிந்துசமய போதனை இன்னவெனப் பார்ப்போம். மேற்கூறிய ராவ்பஹதூர் வேத் என்பவர் வடமொழி நூல்களிலிருந்து பின் வருபவற்றைப் பொறுக்கியெடுத்திருக்கிறார்.

ஸ்ருதி; 'நஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வபூதானி' (எந்த ஜீவனையும் ஹிம்ஸை செய்யக்கூடாது)

ஸ்ருதி: 'அஹிம்ஸா பரமோதர்ம' (ஹிம்ஸை செய்யாதிருப்பதே முக்கியமான தர்மமாகும்)

"எந்த சாஸ்திரத்திலாயினும் விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் சரி, விதிக்கப்படாமலிருந்தாலும்சரி, ஆன்மலாபமடைய விரும்புபவன் எவ்விதமான புலாலுண்ணலையும் நீக்கவேண்டும்" என்று மஹா பாரதம். சாஸ்திரங்களையும் சட்டைசெய்யாது முடிவுரை கூறுகின்றது.

மனுஸம்ஹிதை (5-வது அத்தியாயம், 15-வது ஸ்லோகம்.) எந்த எந்த மிருகத்தினுடைய மாம்ஸத்தையாயினும் சாப்பிடுமொருவன், அந்த மிருகத்தையே சாப்பிட்டவனாகிறான். ஒரு மாம்ஸத்தைச் சாப்பிட்டவன் எல்லா மாமிஸத்தையும் சாப்பிட்டவனாகிறான். ஆகையால், இவன் மாம்ஸ போஜனத்தினின்றும் ஜாக்கிரதையாய் விலகவேண்டும்.

மனுஸம்ஹிதை (5-வது அத்தியாயம் 38-வது ஸ்லோகம்) ஒருமிருகத்தைக்கொல்பவன் அதன் உடம்பில் எத்தனை மயிரிருக்கின்றனவோ அத்தனை தரம் பிறந்து பிறந்து இறக்கவேண்டும்.

மனுஸம்ஹிதை (5-வது அத்தியாயம் 48-வது ஸ்லோகம்.) ஜீவஜெந்துக்களுக்கு ஹானியில்லாமல் மாம்ஸத்தைச் சம்பாதிக்க முடியாது. மிரு

Essentials of Hinduism. 3—0—0.

கங்களைக் கொல்வதனால் மோக்ஷவழிக்குத் தடையாகிறது. ஆகையினால், மனிதன் கொலைசெய்யா திருக்கட்டும்.

சில சடங்குகளுக்கும் யாகங்களுக்கும் மாம்ஸ உபயோகம் விதித்த வேதமும் ஸ்ருதியுமே, மோக்ஷலாபமென்கிற பெருவழியைச் சிந்திக்கும்போது மாமிஸ நிவர்த்தியை விதித்திருக்கின்றன. மேற்கூறியபடி ராவ் பஹதூர் தர்மஸ்ஜிவேத் அவர்கள் வடமொழி நூல்களையெடுத்து உதாஹரித்தனர்.

சிறக்க நம்தம் தமிழ்நாட்டில் பெயர் மிகப்படைத்துப் புகழ் மிகவாய்ந்த அரும்பெரும் புலவர்கள், அற்புதக்கவிஞர்கள், புலான் மறுத்தலைப் பற்றி எவ்வளவு புகன்றிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சற்று கவனிப்போம்.

(இன்னும் வரும்.)

தி. பக்தவத்ஸலம் பிள்ளை, B. A, M. P. P. I,

சமாச்சாரம்.

சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம்:—திருமயிலையில் இச்சமாஜத்தில் 1918௵ செப்டம்பர்௴ 22, 6உ களில் முறையே சிவாத்துவித பாடியகர்த்தராகிய ஸ்ரீ நீலகண்ட சிவாசாரியர் குருபூசையும், சந்தான குரவருளொருவராகிய திருப்பெண்ணாடகம் மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர் குருபூசையும் கொண்டாடப்பட்டுப் பல சைவ சிகாமணிகள் பற்பல மகோபந்நியாசங்கள் செய்தனர்.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் 1918-வருடு ஜூலை, ஆகஸ்டு மாதங்களின் வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை.			செலவு.	தொகை.		
	ரூ.	அ	பை		ரூ.	அ	பை.
1918ஞு ஜூன்மீ 30உ இருப்பு ...	301	15	10	லிகிதர் சம்பளம் (ஜூன், ஜூலை) ...	40	0	0
ஆயுள் சமாசிகர் சந்தா ...	5	0	0	அச்சுக்கூலி (மார்ச்சு முதல் ஜூன் வரையில்)	+ 74	0	0
சாமாசிகர் வருட சந்தா ...	10	10	0	ஜூலை, ஆகஸ்டு மாதங்களின் தபால் செலவு முதலியன ...	30	9	3
விளம்பர வரவு ...	6	0	0		144	9	3
				ஆகஸ்டுமீ 31உ இருப்பு...	*213	12	7
பரீட்சைக்காக நன்கொடை	25	0	0	*ஆயுள் சமாசிகர் சந்தா ரூபா 605-0-0			
வட்டி வரவு ...	9	12	0				
ஆக மொத்தம்...	358	5	10	ஆக மொத்தம்...	358	5	10

K. Kuppusami Mudaliar, *Ag. Secretary.*

W. T. Govindaraja Mudaliar, *Trasuerer.*

M. Kandasawmy Mudaliar, B.A. *Auditor.*